

SBORNÍK LITERÁRNÍCH PRACÍ

žáků 6. – 9. ročníku

2017 / 2018

Dobrovolně

Vždy jsem se těšila na příběhy mého dědečka. Pokaždé, když se nebe začalo zbarvovat do tmavě modra, bylo zaplněné nacucanými mraky a následně začalo pršet, hřmět a blýskat se, to bylo znamení, že mi povypráví další příběh. Byla to taková naše tradice. Za bouřek jsem se připlížila k němu do pokoje, sedla si do pohodlného křesla, zaposlouchala se do praskání dříví v krbu a čekala na další příběh.

Sledovala jsem dědečka, jak přemýšlí, který příběh jsem ještě neslyšela. Několikrát zamíchal ve svém hrnku čaj, který nám oběma uvařil, chvíli zamyšleně pozoroval vír, který vytvořil, a pak začal vyprávět. „Jak jistě víš, drahá vnučko, kdysi jsem byl dobrovolným hasičem. Jednou, když bylo podobné počasí, jako je teď, ale nepršelo tolik, zavolali mi přímo ke mně domů. Když jsem telefon zvedl, cizí hlas mi sdělil, že mě potřebují u výjezdu. „Blesk zasáhl statek a ten teď celý hoří,“ sdělil mi ten stále nepovědomý hlas. Dlouho jsem nepřemýšlel a jel jsem na určené místo.

Když jsem dorazil, spatřil jsem hotové peklo. Stavení olizovaly ohnivé jazyky a všude bylo plno kouře. Hašení již bylo v plném proudu a já také přiložil ruku k dílu. Po chvíli ale někdo vykřikl neskutečně děsivým tónem, který jsem nikdy předtím ani potom už neslyšel: „V domě jsou ještě děti! Zachraňte je někdo!“ Několikrát jsem se rozhlédl, popadl jsem kbelík s vodou, vylil na sebe jeho obsah a vběhl jsem do domu na místo, kde děti měly spát. Plameny už polevily, ale ten kouř byl nesnesitelný. Po chvíli hledání jsem je našel, byly dvě, každé jsem si hodil na jedno rameno a co nejdříve jsem vyběhl z domu. Chvíli po tom se celá střecha statku propadla.

Nikdo při této události nezemřel. Pár nešťastníků, včetně mě, strávilo několik týdnů v nemocnici. Měl jsem sežehlé obě ruce, zčásti i hlavu, od té doby mi vlasů roste ještě méně. Také jsem se nadýchal kouře. Naštěstí si nenesu žádné následky, a kdyby se mě někdo zeptal, zda bych to udělal znovu, neváhal bych a vběhl do toho hořícího statku znovu.“ Dědeček se odmlčel, venku se začalo vyjasňovat a ptáci zpívali své obvyklé písně.

Od té doby jsem si na tento příběh několikrát vzpomněla a pokaždé jsem si řekla, že je krásné, že takoví lidé existují. Opravdu si velice vážím lidí, kteří odloží své pohodlí, nebo dokonce riskují svůj život pro dobro druhých. Věřím, že podobní lidé se vždy najdou a doufám, že i já budu moci pomoci druhým.

Anna Macháčová, 9. A

Volný den

Včera byl velký svátek,
neslavil se však Den matek.

Svítilo slunce, byl volný den,
celý jsme ho mohli prospat jen.

Byla dokonce zavřená škola,
což potěší každého tvora.

Krásný volný čtvrtek -
ven vylezl každý krtek.

Já jsem ale nespál,
na výlet jsem se vydal.

Super zážitek s rodinou
a taky se sestrou mamčinou.

Adam Šebek, 7. C

Pampeliška

Jednoho jarního rána krásně vykvetla malá žlutá pampeliška. Kousek od ní rostl malý keř. Pampelišce se keř velmi zalíbil, proto se snažila mu vlichotit. Nechala si narůst nové květenství, přemlouvala zahradníka, aby ji přesadil blíž, ale nic se nepovedlo.

Keř si dál rostl a nechal své větve viklat větrem. Pampeliška nakonec zkusila svůj květ proměnit v chmýří, aby ho vítr odvál směrem ke keři a ten aby si jí všiml. Vítr souhlasil a pampelišce pomohl. Kolem keře prolétlo pár kousků chmýří, keř se poohlédl a uviděl, že chmýří je z pampelišky. Otočil se na ni a řekl: „Můžeš s tím přestat, úplně mi zničíš listy.“

Vítr i pampeliška toho tedy nechaly a víckrát se už nesnažily.

Adam Machorek, 7. C

Talíř a zlato

Bylo krásné ráno a talíř se rozhodl, že pozve zlato na procházku. Nejprve se procházely lesem, pak šly parkem. Cestou domů ale musely jít přes přechod. Zrovna v tu chvíli jelo velké množství aut, tak nemohly hned přejít. Čekaly a čekaly, stále se rozhlížely. Zlato už bylo netrpělivé a nebavilo ho čekat, tak řeklo: „Risknu to a půjdu. Jsem přece tvrdé a auto mi nic neudělá.“ Talíř věděl své, proto zlato varoval, aby ještě chvíli vydrželo. Ale zlato ne a ne. Tak se rozběhlo. Vtom zrovna přijelo auto a zlato skončilo pod jeho koly. Talíř si povzdychl a řekl si: „Kdo si počká, ten se dočká.“

David Ševčík, 7. C

Tulipány a pampelišky

Byla jednou jedna zahrada, která se pyšnila spoustou květin. Její velkou chloubou byly tulipány. Vedle nich rostly nenápadné pampelišky. Tulipány nad pampeliškami vždy ohrnovaly nos a myslely si, že jsou něco víc.

Jednoho krásného rána přišla na zahradu holčička. „Jistě si vybere nás,“ myslely si tulipány, „přece si nevezme ty obyčejné pampelišky.“

Dívka přišla k záhonu tulipánů, rozhlédla se a uviděla pampelišky. Rozběhla se k nim, několik jich utrhla a odešla se slovy: „Z těch bude krásný věneček!“ Tulipány se za ní jen zklamaně dívaly.

Hana Škrabalová, 7. C

Váza a ubrus

Na jednom stole byl prostřený krásný ubrus a na něm váza s květinami. Váza vždy ubrusu vadila. A tak ji ubrus shodil. Váza se jen převrátila, ale nerozbila se. Ubrus byl celý mokrý, a tak ho sundali a dali do pračky. Do vázy jen napustili vodu a znovu ji dali na místo.

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Hana Škrabalová, 7. C

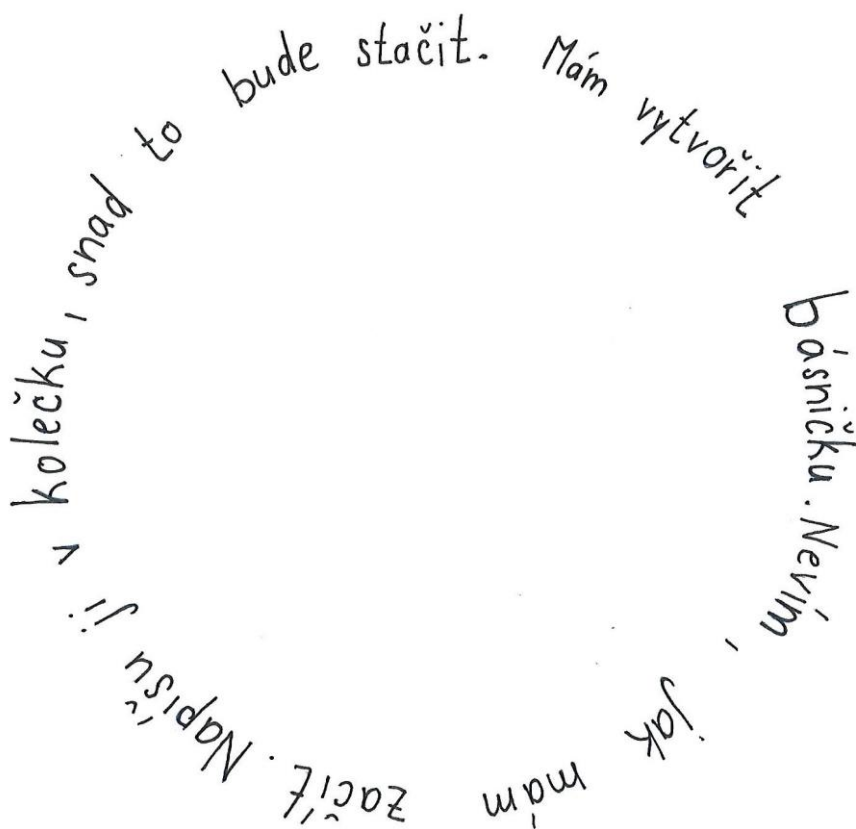
Nůžky, papír a kámen

Nůžky a papír se od začátku svého života nesnášely. Naopak papír a kámen jsou nejlepší kamarádi. Jednoho dne se kámen rozhodl, že dá nůžky a papír dohromady, aby spolu kamarádily.

Naplánoval malou oslavu, ale ani jednomu neřekl, že tam ten druhý přijde taky. Papír i nůžky se nádherně vyzdobily a šly na oslavu. Když se spolu potkaly, papír se chtěl usmířit. Ale nůžky řekly ne a odešly se napít. Zatímco si papír vykládal s kamenem, nůžky vymýšlely, jak by papíru ublížily. Rozběhly se a chtěly papír rozstříhnout. Papír se ale rychle otočil, trochu odstoupil a nůžky narazily do kamene a zkrřivily se. Byly moc smutné, protože se bály, že se zkrřivenými nůžkami nikdo nebude chtít kamarádit. Papíru to ale bylo líto, a tak šel za nimi a řekl jim, že mu nevádí, co chtěly udělat, že jim odpouští. Omluvil se jim také za způsobené zranění.

Papír i nůžky si vzájemně odpustily a od té doby jsou kámen, nůžky a papír nejlepší kamarádi.

Nela Vyroubalová, 7. C

Handwritten text arranged in a circle, reading clockwise from the top: "Mám vytvořit básničku. Nevím, jak mám začít. Napiš mi kolečku, snad to bude stačit."

Michaela Jurná, 6. C

Tom ne, hezke i
 smuthe - mraky
 nejste
 na nas
 cehne
 z raky a
 spustily
 pisec h
 zacalo
 piset
 pak slunce zazrazilo
 do te hny
 a prineb
 puvn
 kaby
 hny
 druhe a pak
 hny
 na nic
 nedaly
 se
 vylo
 dešt ní kem se
 schovávají
 pod lístky
 nezdi vodu mají
 děti
 však v
 mále
 do deště utečou mamince.

Marie Prudká, 6. C

BO
 NIŠA
 ZLOBIŠA, DĚLÁ SAMÉ
 PRŮŠVIHY, NEMÁ ŽÁDNÉ
 DŮVTIPY. KDYŽ JI PUSTÍM
 Z KLECE HRÁT, MUSÍM HLÍDAT
 KAŽDÝ DRÁT.
 ZUBAMA HO
 PŘECVAKNE A UŽ
 ZASE, TO SNAD NE!
 TÁTA POTOM HLAVOU
 KROUTÍ: „VÍŠ, ŽE
 PO POLIČKÁCH
 ZPOUZÍ. KDYŽ TAM
 TOTIŽ NECHÁŠ DRÁT,
 TAK MU MŮŽEŠ SBOHEM DÁT.
 A MOŽNÁ I PRO BONIŠU, KDYŽ
 TAM PUSTÍ ELEKTRINU. TOHLE
 PRAVIDLO SI PAMATUJ, MÁ
 SLOVA NEZAHAZUJ. TAK,
 PŘÍŠTĚ HO TAM NEDÁVEJ A NA,
 TADY MÁŠ NOVEJ.“
 I KDYŽ NÁS POŘÁD ZLOBÍ, MÁM JI RÁD JAK CUKROVÍ

Jan Král, 6. C

Dva měsíce bez školy
 a hodně se zasmějeme.
 Prázdniny jsou už se těším, slunce, voda,
 nové věci, prožijeme ještě!
 hory, kolo, no, pohoda!
 žádné známky, školy

Eva Nejezchlebová, 6. C

PA-
 DALA
 KAPKA DOBŘU
 K ZEMI, PADALA
 RYCHLOSTÍ ZBĚŠILOU
 SPOLEČNĚ SE SVÝMI
 KAMARÁDKAMI TVOŘILY
 SKUPINU VELIKOU. PADALY
 NÍŽ A NÍŽ, K LESE ONY
 SE BLÍŽILY, KRAŠU KVĚTIN
 VIDĚLY, VŮNI STROMŮ CÍTILY.
 TU ZAFOUVAL PRUDKÝ VÍTR,
 OBRÁTIL KAPKY NA STRA-
 NU DRUHOU, ZJISTILY KA-
 PKY, ŽE V LESE NEPOBU-

DOU SKONČILY KAPKY
 NA KONEC V ŘECE,
 O DLUH PLULY, VS-
 TRIC VELICE
 CE STĚ.

Eliška Kalová, 6. C

Ponožka

Ahoj,

já jsem tvá pravá ponožka. Společně s levou tvoříme nerozlučný pár. Jsem celá tmavě červená a na sobě mám namalovány šedé a zrzavé kočky a bílé puntíky. Když se ale podívám na svoji sestru, která zdobí levou nohu majitelky, je úplně jiná. Nejsou na ní ani kočky, ale ani bílé puntíky, vypadá, jako kdyby ani nebyla moje sestra. Jsou na ní různá klubička bílé barvy, kosti ryb a černé i zrzavé puntíky.

Naše společná cesta k nové majitelce byla velmi vyčerpávající. Nejdříve jsme spoustu dní strávily v jednom z brněnských obchodů, potom jsme přežívaly dlouhou cestu vlakem. Dále jsme se dva dny dusily v balicím papíře a teprve jednoho krásného večera jsme cítily, jak si nás někdo vzal do ruky a opatrně roztrhl ten balicí papír. Hezky jsme se usmály a hned další den jsme už plnily své povinnosti.

Ráno jsme se probudily v šuplíku a seznamovaly jsme se s novými kamarády. Najednou někdo pomalu otevřel šuplík a vzal nás do ruky. Já, pravá ponožka, jsem přišla na řadu jako první a hned po mně moje sestra. Celý den byl skvělý. Ale večer! Najednou nás někdo vzal za špičku a natáhl nás tak, že jsme málem praskly. Asi za deset sekund jsme padaly přímo do prádelního koše.

Naši kamarádi ze šuplíku nás informovali o jedné velké bílé věci s vodou uvnitř. Lidé tomu říkají nějak divně. Něco jako pračka. Hned další den nás tato bílá věc čekala. Celé to zařízení je velmi nebezpečné. Slyšela jsem, že vás to může i sníst! Toto naše praní bylo sice plné vůně, bublinek a hlavně vody, ale raději jsem zavřela oči, tak už si to moc nepamatuji. Pak jsme ještě chvíli visely na šňůře, dokud z nás neodkapala všechna voda. Ale za pár hodin už jsme znovu relaxovaly s novými kamarády v šuplíku. Moc se těším, až nás zase naše majitelka vezme ven.

Valentýna Neoralová, 7. C

Písmena z abecedy

T

Tenisová raketa
vždy za míčkem odlétá,
servis padá na T-čko,
dneska hraji za áčko.

V

Vozík, vidle, vážka,
vyslovuje bráška,
V je jako velitel,
z brášky bude učitel.

B

B je jako babička,
hodná, ale bez břiška.
Cvičí jógu, karate,
brzy se mnou zamete.

David Zourek, 8. A

I

I, osamělý poutník, jenž brouzdá krajinou,
vzhlíží k nebi, nedbá na čas.
V noci se k němu hvězdy přivinou,
přeje jim dobrou noc znovu a zas.
Nový den přichází, paprsky slunce ho budí jemně.
Tulák z místa na místo přechází,
má to rád, neměnil by, nic mu neschází,
protože on je ten, který nikdy nevidí svět temně.

Tereza Opletalová, 8. A

O

O jako prsten zlatý,
označení všech ve sňatku,
O jako rybník na statku,
kde rybičky jsou zajaty.

Oksana Zorivčak, 8. A

O

Bazén se skokánkem,
voda v něm je zvířená.
Vlny tančí tam a sem,
neztratíš se s kompasem.

Stefanie Matalová, 8. A

A

A je jako střecha domu.
Střecha domu, kde rád žiju,
střecha všeho, mám rád,
i když to často nedám znát.

Marek Šebela, 8. A

C

C jako vlna v moři,
Na pohled krásná, nenech se zmást.
Umí být i drsná,
není čas otázky klást.

David Bělík, 8. A

C

Na ztemnělé obloze letní
měsíc couvá, srpek jako C.
Vždy u okna čekám, až se setmí,
pozoruji fáze měsíce.

F

F na semafor s chutí hraje si,
kde panáček červený a zelený se celý den nahání.
A F se tomu směje pod vousy,
že nikdy nedojde k jejich setkání.

L

Sedím vzpřímeně, jak L mi káže,
v židli se lehce promění.
Žádné polstrování či polštáře,
je to hrdé sezení.

O

Kde končí, kde začíná, kde má střed?
Když vyběhnu, budu v cíli hned?
V O cíl když hledám, ztrácím naději,
a proto si v Q zaběhám raději.

S

S je had, který na nákupy spěchá,
kůže je mu těsná, a tak se svléká.
Na léto pořídí spíš něco v eMku,
touží mít s leopardím vzorem halenku.

Adéla Baršová, 8. A

M

Em jako královská koruna,
plno diamantů třpytících se.

Em jako bolavá stolička,
mezi ostatními zuby tyčící se.

Anežka Pieglová, 8. A

X

Jako překřížené meče, připravené k boji,

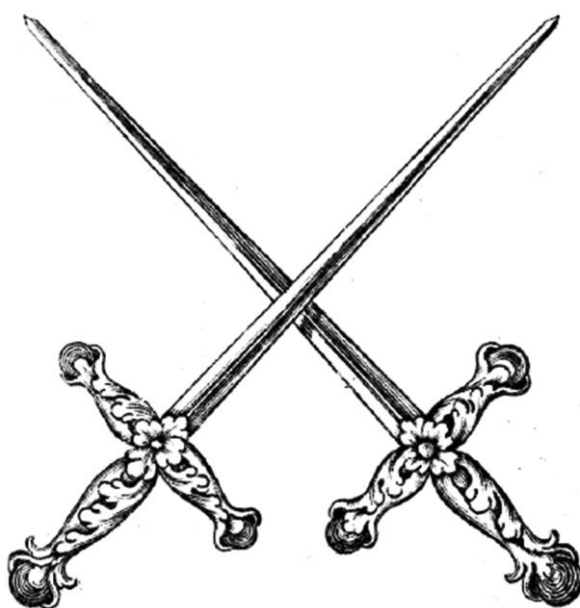
jako zákaz, když říká lež.

V řetězech světa tě to bolí,
hlavolam cesty ze dna řeš.

Zákaz, co říká, ať neděláme, co chceme.

A na smrtelné posteli, co neudělali jsme, litujeme.

Anna Marie Hanáčková, 8. A

Děšť

Procházela jsem se potměným městem, které se mi dnes zdálo nezvykle tiché. Kapky deště se snášely z šedých mračen a s téměř neslyšným cvrnknutím dopadaly na chladný kamenný chodník. Když přešlo auto přes řinoucí se proudy vody, kapky se rozletěly na všechny strany, jako by se chystaly rozskočit na malé kousíčky. Děšť zesílil. Poslouchala jsem, jak bubnuje kolemjdoucím na deštníky a rozeznívá tak hotový orchestr. Neposlušné větve stromů se začaly kolébat v závanech větru, který celé tohle divadlo doprovázel již od samotného začátku. Uspěchaní lidé okolo hledali skrýš, aby nemuseli čelit jim tolik nepříjemnému sychravému počasí. Ale mně se pocit studeného promáčeného oblečení a navlhých tváří líbil. Zavřela jsem oči a poslouchala, co si šeptají stromy a keře okolo silnice. Vnímala jsem tichý šum a chladný vítr mě hladil po tváři. Rozpustila jsem si vlasy a nechala ho, ať si s nimi pohrává. Chvilí jsem tam jen tak stála, ale potom mě vyrušilo první zaburácení. S trhnutím jsem otevřela oči a zahlédla, jak se tmavomodré nebe protkalo stříbrnými záblesky.

Tereza Opletalová, 8. A

Nevyšlo to

Být dobrovolník není snadné,
to vás tak jednou napadne.
Řeknu si: „Jdu do toho,“
a pak stejně houby z toho.

Obléknu se, vyrazím,
všechno zlo já porazím.
Když dělám něco dobrovolně,
je to čirá radost pro mě.

Někdo volá: „Hoří, hoří!“
Chtěl jsem přijet na svém oři.
Bohužel můj oř mi posel
a benzín do auta došel.

„Co mám dělat?“ povídám si.
„Kašlu na to, zapálím si.“
Dobrovolně chtěl jsem pomoci,
ale zvítězila zlá moc.

Monika Štěpánková, 9.A

Dobrovolně

Dobrovolně dělá člověk věci od srdce
a tím potěší nejvíce.
Když chvíli svého času
věnuje dobrému skutku,
například že stluče budku.

Přemocť se a jít
a trochu skromně žít.
Někdy se nám ovšem nechce,
ale my jsme blanenská sekce,
a proto nesmíme zapomenout
vykonat službu dobrovolnou.

Ondřej Kupsa, 7. B

Abecední seznam autorů:

(čísla označují stránku sborníku, na které najdete příspěvky jednotlivých žáků)

<i>Baršová Adéla</i>	12
<i>Bělík David</i>	11
<i>Hanáčková Anna Marie</i>	13
<i>Jurná Michaela</i>	5
<i>Kalová Eliška</i>	8
<i>Král Jan</i>	7
<i>Kupsa Ondřej</i>	15
<i>Machačová Anna</i>	2
<i>Machorek Adam</i>	3
<i>Matalová Stefanie</i>	11
<i>Míčová Veronika Pavla</i>	6
<i>Nejezchlebová Eva</i>	8
<i>Neoralová Valentýna</i>	9
<i>Opletalová Tereza</i>	10, 14
<i>Pieglová Anežka</i>	13
<i>Prudká Marie</i>	7
<i>Šebek Adam</i>	3
<i>Šebela Marek</i>	11
<i>Ševčík David</i>	4
<i>Škrabalová Hana</i>	4
<i>Štěpánková Monika</i>	15
<i>Vyroubalová Nela</i>	5
<i>Zorivčák Oksana</i>	11
<i>Zouharová Simona</i>	6
<i>Zourek David</i>	10

Zdroje obrázků:

Obrázek na straně 9:

http://www.needshub.org/images/com_adsmanager/contents/socks-for-men-and-women_106_1.jpg
(26. 6. 2018)

Obrázek na straně 13:

http://grafficalmuse.com/wp-content/uploads/2014/08/Vintage_Clip_Art_Illustration_Swords.jpg
(26. 6. 2018)

Obrázek na straně 14:

http://www.ourclipart.com/clipart/rainy%20day%20clipart%20images/#gal_rainy-day-clipart-images_2138297.gif (26. 6. 2018)

Obrázek na straně 17:

<https://cpb-ap-se2.wpmucdn.com/global2.vic.edu.au/dist/c/29132/files/2016/06/boy-reading-2h1zpxz.png> (26. 6. 2018)

Ve sborníku jsou použity literární práce, které vytvořili žáci ve školním roce 2017/2018. Autoři i jejich zákonní zástupci s uveřejněním souhlasili, práce jsou použity v originálním znění, bez jazykových úprav.

Metodické sdružení vyučujících českého jazyka (šk.rok 2017/2018)

Burgetová Radomíra, PhDr.

Gottvaldová Anita, Mgr.

Ocetková Petra, Mgr.

Opletalová Ilona, Mgr.

Svobodová Libuše, Mgr. – vedoucí MS

